Написав олександра журавська
Неділя, 08 червня 2014, 09:19

В скрутні життя хвилини так болем перейма,
Так серце стогне, стине. Так відчай притиска.
Я знов лечу до Тебе, бо думка-грім жива.
Всі прорива тканини. Їй відстань – не межа.
Я знаю, Ти їх чуєш, мені допомога.
Та тільки, я не вмію, Твої Думки читать.
Зв'язок односторонній, від мене – до Тебе.
О, як же серце мріє, відчуть, пізнать Тебе!
Твої Думки читати, занурюватись в струм
Твоєї Благодаті, відчуть Любові струм.
Відчути Дух натхнення, де думки – вже діла.
Де Полум'я Любові одвічно не згаса.